

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku

Provincia Sedembolestnej Panny Márie

Sr. M. Marianna (Pavína) Daňová, FDC

Narodená: 13. 06. 1932 Sedmerovec, okr. Ilava

Vstup do rehole: 05. 01. 1949 (z politických dôvodov boli kandidátky a novicky v auguste 1950 poslané domov)

Návrat do rehole: 06. 07. 1967 (politické uvoľnenie)

Prvé sľuby: 22. 02. 1970 Vrchlabí (Česká republika)

Večné sľuby: 21. 11. 1975 Růbaň

Zomrela: 13. 11. 2009 Veľké Leváre

Pavína sa narodila rodičom Gašparovi a Pavlíne, rodenej Galkovej. Mama jej zomrela, keď bola malé dieťa, potom ju vychovávala jej teta. Mala sestru Máriu a štyroch bratov Jozefa, Emila, Ľubomíra a Františka. Absolvovala osem tried základnej školy a kuchársky kurz s diplomom.

Sestra Mariana poznala naše sestry z rodnej obce, lebo viac sestier pochádzalo zo Sedmerovca a tiež ako mladé dievča pomáhala v kuchyni našim sestrám, ktoré varili v misijnom dome v Nitre na Kalvárii. Tu pocítila Božie volanie a prvýkrát vstúpila do Kongregácie ako 17 ročná v roku 1949 v Trnave.

29. augusta 1950 boli rehoľné sestry z politických dôvodov vyvezené zo všetkých kláštorov na Slovensku do sústred'ovacích kláštorov a po roku do textilných tovární v Čechách. Pred nástupom totality kandidátky a novicky poslali postupne predstavení domov, pretože nikto nevedel, čo čaká sestry. Sestra Mariana sa nevrátila domov, ale našla na krátky čas prácu kuchárky v nemocnici v Trnave. Neskôr sa vrátila domov, opatrovala ťažko chorého otca a hľadala si prácu. Pracovala vo viacerých školských zariadeniach, detských domovoch a internátoch ako kuchárka. V tomto období udržiavala kontakt s rehoľnými sestrami, ktoré pochádzali z jej rodnej obce a tiež so sestrou Anzelmou Cívikovou, ktorá ako druhoročná novicka bola poslaná v roku 1950 domov. Jej túžba po zasvätenom živote zostávala, ale vtedajší komunistický režim jej nedovoľoval ju realizovať.

V roku 1967, počas krátkeho politického uvoľnenia, začala premýšľať o návrate do Kongregácie. Vtedy sa stretla vo svojej rodnej obci so sestrou Celestínou Daňovou (jej sesternicou), ktorá jej povedala: „*Ak ťa Ježiš zavolal raz, volá ťa stále. Pod'!*“ Tak v júli našla svoj domov v Slovenskej provincii, v komunite vo Vrchlabí v Čechách. Začala noviciát a dostala meno sr. M. Marianna. V roku 1970 zložila prvé sľuby. O štyri roky neskôr bola preložená do Charitného domu v Rúbani. V roku 1975 tu zložila večné sľuby. Celý svoj rehoľný život pracovala ako kuchárka. Sedem rokov vo Vrchlabí v Domove dôchodcov, 23 rokov v Rúbani a vo Veľkých Levároch. Vo svojich zápiskoch píše: „*Prácu v kuchyni mám rada, vyžaduje veľkú obetavosť, ale mám radosť, že môžem slúžiť spolusestrám a tak dávať všetkým svoju lásku.*“

V roku 1997 sa ukončila činnosť Charitného domu v Rúbani, bola spolu s ostatnými sestrami presťahovaná do Veľkých Levár, do nášho kláštora „Hubertinum“. Hoci už bola staršia, s radosťou slúžila všetkým, ktorých stretla. Jej srdce bolo naplnené vďačnosťou, čo vyjadrovala spevom obľúbenej piesne: „Pán Boh zaplať za tie dary, nech vám Pán Boh vynahradí.“

Jej zdravotný stav sa začal postupne zhoršovať. Cítila bolesť najmä v nohách a ťažko chodila. Napriek tomu, ochotne vypomáhala pri čistení ovocia a zeleniny pre kuchyňu. Často hovorievala: „*Beda rehoľníci, ktorá nemá ruky a nohy zodraté.*“ Tento svoj výrok žila aj prakticky. Ťažké zamestnanie kuchárky poznamenalo jej zdravie. Objavili sa zdravotné problémy so srdcom, prieduškami i obličkami. Aj v bolesti zabúdala na seba a rada poslúžila svojim spolusestrám. Milovala „spev a herectvo.“ Sama hrávala divadlá a svojim úsmevom rozveseľovala iných. Bola

komunikatívna. Milo prijala každého, kto prišiel na návštevu a obdarovala ho nielen dobrým slovom, ale aj nejakou dobrotou.

Jej najobľúbenejším dňom bola sobota. Hovorievala, že tento deň patrí Panne Márii. Rada sa spoločne so sestrami modlila svätý ruženec i Korunku k Božiemu Milosrdenstvu.

Napriek jej chuti žiť a rozdávať radosť, sa jej zdravotný stav i naďalej zhoršoval. Niekoľko krát bola hospitalizovaná v nemocnici v Malackách.

1. októbra 2009 ju našla sestra ošetrovateľka vo veľmi vážnom zdravotnom stave. Sestry jej zavolali lekára. Bol to začiatok jej poslednej krížovej cesty. Nasledovala hospitalizácia v nemocnici v Bratislave. Nakoľko to bolo v čase, keď sa v našej provincii konala vizitácia generálnej predstavenej, pri svojom lôžku privítala vzácnu návštevu. V rozhovore s Matkou generálnou, sestrou Lucynou Mroczek, sa živo zaujímal o život v provincii. Bola dojatá a hovorila, že všetko svoje utrpenie obetuje Pánovi za Kongregáciu.

Koncom mesiaca, 29. októbra sa vrátila do domáceho liečenia. Jej zdravotný stav bol naďalej vážny. Ťažko dýchala a nemohla chodiť. Zostala pripútaná na lôžko. Tento stav prijala, hoci nechápala, čo sa s ňou deje. Bola odkázaná na starostlivosť svojich sestier. Tie pri nej trávili veľa času. Modlili sa s ňou a navzájom sa povzbudzovali v utrpení a v odovzdanosti Pánovi.

Sestra Marianna v posledných mesiacoch s veľkou zbožnosťou opakovane prijala sviatosť pomazania chorých. Vždy sa tešila na Eucharistického Pána Ježiša a prijímala ho každý deň, ak jej to dovoľoval zdravotný stav.

Týždeň pred jej odchodom do večnosti ju navštívila jej rodná sestra so synovcami, čo ju veľmi potešilo a naplnilo vdáčnosťou. Nikdy nezabúdala na svojich pokrvných blízkych a sprevádzala ich modlitbami. 13. novembra 2009 ráno prijala posledný krát Eucharistiu, spolu so sestrami sa modlila modlitbu, ktorú mala vo veľkej úcte: „Pane môj, tvoje je všetko, na nebi i na zemi. Preto i ja som sa ti odovzdala...“ Večer sa jej zdravotný stav začal zhoršovať, dostala teplotu a upadla do hlbokého spánku. Sestry sa pri nej modlili. Niekoľko minút po 21. hodine otvorila oči. Bola smädná, ale už nemohla prijímať tekutiny. Keď videla, že sestry sú pri nej a že sa modlia, upokojila sa. Prežehnala sa a ticho sa zapojila do modlitby svätého ruženca. Sestry sa pri nej pomodlili Testament Dcéry Božskej Lásky a prosili o príhovor svätého Jozefa. Pokojne sledovala spev svojho obľúbeného Fatimského: „Ave Mária!“ a posledné sily vložila dojemného spevu piesne *Mária ochrana*.

O 22.30 hodine sa chcela napiť. Keď jej podali vodu, povedala: „Pán Boh zaplať, teraz už môžem odísť.“ Po chvíli upadla do agónie. Sestry sa začali modliť jej obľúbenú Korunku Božieho Milosrdenstva, počas ktorej spokojne a ticho odišla k Pánovi.

Ďakujeme dobrému Pánu Bohu za dar života a povolania sr. M. Marianny. Bola príkladom vernosti a horlivej služby Pánovi. Často za všetko, hlavne v posledných dňoch choroby, ďakovala a odovzdávala sa do Božej vôle. Trpezlivo prijala chorobu a niesla svoj kríž. Milovala Pannu Máriu a rovnako ako ona dúfala, verila a milovala. Svojim kuchárskym umením slúžila sestram i ľuďom v ktorých videla Krista. Bola radostným svedectvom Božej lásky a pomáhala ako vedela a mohla. Keď už nemohla slúžiť sestram ako kuchárka, často navštevovala choré a zomierajúce sestry. Veľmi dôverovala v Božie Milosrdenstvo.

Pohrebných obradov sa zúčastnila Matka generálna sr. Lucyna Mroczek, FDC, generálna radkyňa sr. M. Felicitas Vengliková, FDC a veľa sestier i príbuzných. Sv. omšu koncebrovalo 5 kňazov.

Pán ju za jej skromný a radostný život odmenil mnohými milosťami. Veríme, že teraz na nás hľadá z „domu svojho Otca“ a spolu s Pannou Máriou a svätými nám vyprosuje plnosť milostí, ktoré potrebujeme na cestu do večnosti.

R I P.

Veľké Leváre, 17.11.2009

Sr. M. Metoda Balogová, FDC